

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/126/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010334
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010334.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.09.2025 sp. zn. 4Nt/38/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T/107/2023, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Súd I. stupňa uviedol, že odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že podľa vyjadrenia súdu poškodený nemusel byť PN pre to, aby on mohol byť odsúdený, ako i to, že poškodený mohol normálne pracovať, nebol obmedzený na obvyklom spôsobe života, čím bol vyvrátený znalecký posudok a že súd sa nevysporiadal s návrhom dôkazov, neboli vypočutí svedkovia C. B., D. E. ani B. F. a že poškodenému žiadne rebrá nezlomil, poškodený nemal žiadnu PN, neliečil sa.

Poukázal na spisový materiál vzťahujúci sa na prejednávanú vec s tým, že o návrhoch odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci 2T/107/2023 už bolo rozhodnuté a to:

-uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/33/2024 z 10.04.2024, právoplatným 26.09.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/67/2024 – návrh zamietnutý,
-uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2Nt/69/2024 zo dňa 21.02.2025, právoplatným 12.03.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/20/2025 – návrh odmietnutý,
-uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/116/2024 zo dňa 27.01.2025, právoplatným 12.03.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/17/2025 – návrh zamietnutý,
ako i na výpis (správne malo byť „odpis“) registra trestov a lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Na verejnom zasadnutí odsúdený navrhol vykonať nový znalecký posudok na zranenia u poškodeného, avšak súd I. stupňa odmietol vykonať jeho návrhy na doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov E. B., C. B., D. E. a D. G., návrh na zabezpečenie potvrdenia od spoločnosti H. s.r.o. o dochádzke poškodeného, ako aj návrh na vypracovanie nového znaleckého posudku k zraneniam poškodeného, nakoľko uvedené dôkazy nepovažoval za okolnosti podstatné pre rozhodnutie, resp. danú okolnosť možno zistiť inými dôkazmi. Poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2023 v trestnej veci sp. zn. 2T/107/2023 súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie odsúdeného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, tzn., že odsúdený bol uznaný za vinného zo žalovaného skutku po tom, čo urobil vyhlásenie o uznaní viny, ktoré bolo súdom prijaté a dokazovanie k otázke jeho viny za tento

skutok sa nevykonávalo. Skutočnosť, že po uvedenom postupe sa odsúdený domáha obnovy konania vo výroku o vine, sa potom javí ako popieranie slobody, vážnosti, určitosti alebo zrozumiteľnosti prejavu svojej vlastnej vôle vyjadrenej v pôvodnom konaní, pričom samotným návrhom odsúdený v podstate spochybňuje zmenu vlastného postoja k otázke viny.

K návrhom odsúdeného na vykonanie ďalších dôkazov uviedol, že svedkovia, ktorých vypočutie navrhol, jednak neboli prítomní pri páchaní žalovaného skutku (C. B., D. E.), resp. nie sú odborne spôsobilí vyjadrovať sa k spôsobeným zraneniam poškodeného (D. G., E. B., ako ani mladší brat svedkyne D. G.). Taktiež uviedol, že za týmto účelom bol v pôvodnom konaní pribratý znalec, ktorý podal znalecký posudok, ktorého obsah nebol odsúdeným v pôvodnom konaní namietaný a taktiež, odsúdený v pôvodnom konaní nepredložil žiadny návrh na doplnenie dokazovania.

Konštatoval preto, že odsúdený nepredložil, resp. neuviedol žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama osebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, viesť k inému záveru o jeho vine, žiadne skutočnosti uvádzané odsúdeným, nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste odsúdeného a zároveň, odsúdený neuviedol také vecné skutočnosti, ktoré by neboli predmetom dokazovania, resp. zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Súčasne dodal, že uložený ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nie je v zrejmom nepomere k závažnosti spáchaného činu alebo k pomerom páchatelia, ani nie je uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu, teda dôsledne zohľadnil všetky okolnosti spáchania trestného činu a taktiež celkové pomery páchatelia.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že výrok napadnutého uznesenia považuje za nesprávny a zároveň došlo k porušeniu ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo a toto porušenie spôsobilo nesprávnosť výroku uznesenia. Uviedol, že navrhovaní svedkovia B. a E. môžu vypovedať o tom, čo vnímali svojimi zmyslami vo vzťahu k správaniu poškodeného len niekoľko hodín po tom, čo mal utpieť zranenia, pre ktoré mal pociťovať intenzívne bolesti najmä na pravej strane hrudníka, a preto mal čerpať dovolenku na zotavenie a účelom výsluchu svedkyne G. bola skutočnosť, že v čase skutku bola táto svedkyňa mladšia ako 14 rokov, čo však už aktuálne neplatí, v pôvodnom konaní tento výsluch nebol vykonaný kontradičným spôsobom. Poukázal na to, že jej výpoveď považuje za významnú najmä preto, že bola prítomná pri tom, ako malo dôjsť ku skutku a bol pripravený klásť jej otázky, čo nebolo v pôvodnom konaní zabezpečené. Taktiež rovnako výsluchom svedkov B., ako aj mladšieho brata G., prítomných pri skutku, bolo možné zabezpečiť nové dôkazy. Namietal, že i keď v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní 13.11.2023 urobil vyhlásenie o svojej vine, z ustanovení Tr. por. nevyplýva, že súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania môže zamietnuť návrh z dôvodu, že v pôvodnom konaní obžalovaný urobí vyhlásenie o vine a taktiež poukázal na Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 203/2022 z 26. mája 2022. Trval na tom, že vzhľadom k tomu, že pre objektívne zistenia, či v čase skutku došlo k zraneniam poškodeného a v akom rozsahu, čo bolo dôvodom konfliktu medzi poškodeným a ním, ním navrhnuté nové dôkazy po ich vykonaní a vyhodnotení môžu byť dôvodom pre iné rozhodnutie o jeho vine a treste, keďže navrhované dôkazy samy o sebe alebo v spojení s doterajšími skutočnosťami alebo dôkazmi sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, než aké bolo vydané.

Navrhol, aby krajský súd vyhovel podanej sťažnosti a zrušil napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo sám vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel alebo či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu.

V danom prípade sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci, ktorá bola právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13.11.2023 sp. zn. 2T/107/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.02.2024 sp. zn. 1To/128/2023, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti I. J. K., L., spôsobenú škodu vo výške 153,07 eur. V predmetnej veci podal odsúdený už štvrtý návrh na obnovu konania, na predchádzajúce návrhy na obnovu konania poukázal i súd I. stupňa s tým, že vo všetkých prípadoch rozhodoval i nadriadený súd, pričom návrhy pod sp. zn. 3Nt/33/2024 a sp. zn. 3Nt/116/2024 boli zamietnuté a návrh vedený pod sp. zn. 2Nt/69/2024 bol odmietnutý.

Nadriadený súd, po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, keď návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. V odôvodnení napadnutého uznesenia zrozumiteľne a v dostatočnej miere uviedol dôvody, pre ktoré nevzhliadol naplnenie podmienky obnovy konania na podklade argumentácií uvedených odsúdeným v podanom návrhu, s ktorými sa ako vecne správnymi a zákonnými nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje.

Zároveň poukazuje, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý neslúži na revíziu právoplatného rozhodnutia ani na opätovné hodnotenie už vykonaných dôkazov, ale výlučne na odstránenie skutkových omylov, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia.

Odsúdený však v predmetnom návrhu neuvádza žiadne skutočne nové dôkazy, ale opakovane sa domáha prehodnotenia dôkazov známych už v pôvodnom konaní, doplnenia dokazovania spôsobom, ktorý mohol a mal uplatniť v pôvodnom konaní, prípadne vykonania dôkazov, ktoré už boli predmetom predchádzajúcich návrhov na obnovu konania.

K argumentácií odsúdeného uvedenej v sťažnosti ohľadne vyhlásenia o vine a s poukazom na Nález Ústavného súdu SR č. IV ÚS 203/2022 nadriadený súd uvádza, že vyhlásenie o vine nie je automatickým dôvodom zamietnutia obnovy, ale je významnou procesnou okolnosťou, významne zužuje priestor pre úspešnosť obnovy konania, najmä ak návrh smeruje proti samotnému skutkovému základu, ku ktorému sa odsúdený dobrovoľne a výslovne priznal. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že odsúdený sa v pôvodnom konaní ku skutku plne priznal, vyhlásenie o vine nebolo spochybnené žiadnou procesnou vadou, dokazovanie v rámci odvolacieho konania sa obmedzilo len na trest, čo bolo dôsledkom jeho vlastného procesného postoja a zároveň, odsúdený ani na hlavnom pojednávaní súdu I. stupňa nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré dnes označuje za kľúčové. Preto nejde o situáciu, ktorú riešil Ústavný súd SR v citovanom náleze, ale o snahu ex post zmeniť vlastnú obhajovaciu stratégiu, čo nie je účelom obnovy konania.

K požiadavke odsúdeného na vypracovanie nového znaleckého posudku a PN poškodeného je nutné zdôrazniť, že tento návrh na vypracovanie nového znaleckého posudku nevychádza z novej skutočnosti, ale z nesúhlasu odsúdeného so závermi pôvodného znaleckého dokazovania a taktiež nepreukazuje, že by pôvodný znalecký posudok bol nepravdivý, neodborný alebo založený na nepravdivých podkladoch. Samotné tvrdenia odsúdeného, že poškodený nebol práceneschopný alebo že chodil do zamestnania, nie je dôkazom ani novou skutočnosťou, ale len jeho subjektívnou obranou, ktorú mohol uplatniť už v pôvodnom konaní. Zároveň je potrebné uviesť, že PN nie je jediným ani rozhodujúcim kritériom ujmy na zdraví. Skutočnosť, že poškodený mal byť práceneschopný určitý čas nie je jediným znakom ublíženia na zdraví a už vôbec nie rozhodujúcim pre posúdenie spôsobu útoku, intenzity násillia a zavinenia.

Znalec vychádzal zo zdravotnej dokumentácie a klinického vyšetrenia, nie zo subjektívneho správania poškodeného po skutku.

K nevykonaniu výsluchu svedkov: navrhovaní svedkovia (B., E.) odsúdeným nemajú priamu súvislosť so skutkom, čo priznáva odsúdený, keďže neboli prítomní pri skutku, mali by vypovedať len o správaní poškodeného niekoľko hodín po skutku. Takéto výpovede ale nemôžu spochybníť skutkový dej, ku ktorému sa odsúdený priznal, nemôžu vyvrátiť existenciu zranení, ktoré boli objektivizované lekáorskými nálezmi, majú len nepriamy, okrajový význam. Preto ani v prípade ich vykonania by nemohli viesť k inému rozhodnutiu o vine alebo treste.

Nadriadený súd poukazuje na to, že obdobné návrhy na výsluch svedkov odsúdený uplatňoval už v predchádzajúcich návrhoch na obnovu konania, ktoré boli právoplatne zamietnuté v dvoch prípadoch a v jednom prípade bol návrh odsúdeného i odmietnutý. Opakované podávanie totožných návrhov zakladá dôvod na ich zamietnutie ako zjavne neopodstatnených a potvrdzuje účelovosť návrhu.

K výsluchu svedkyne D. G., ktorá bola v čase skutku maloletá nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že nejde o nový dôkaz, pretože skutočnosť, že svedkyňa je dnes plnoletá nezakladá nový dôkaz, ale len zmenu procesnej situácie a jej výpoveď sa týka udalostí, ktoré boli známe už v čase pôvodného konania. Odsúdený mohol navrhovať jej výsluch už v pôvodnom konaní, prípadne namietat' spôsob vykonania dôkazu riadnymi opravnými prostriedkami. Neexistuje však súvis s rozhodujúcimi skutočnosťami, ani tento výsluch by nemohol spochybníť priznanie odsúdeného a ani objektívne lekáorske zistenia o zraneniach poškodeného.

Tvrdenie odsúdeného o potrebe objektívne zistiť, či došlo k zraneniam poškodeného, je v priamom rozpore so stavom veci, keďže existencia zranení bola preukázaná znaleckým posudkom, skutok bol právoplatne zistený, odsúdený sa ku skutku priznal a odvolací súd už v pôvodnom konaní dokonca poukázal na miernejšiu právnu kvalifikáciu v prospech odsúdeného.

Záverom možno zdôrazniť, že odsúdený bol už osemkrát súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť rovnakej povahy, skutok bol spáchaný pod vplyvom alkoholu, čo bolo konštatované už v pôvodnom konaní a zároveň ide už o štvrtý návrh na obnovu konania, pričom všetky smerujú k rovnakému cieľu – spochybníť skutkové závery, ku ktorým sa sám priznal, čo podporuje záver, že návrh na obnovu konania je účelový a zneužívajúci mimoriadny opravný prostriedok.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený nepreukázal existenciu nových skutočností ani dôkazov v zmysle ustanovenia § 394 Trestného poriadku, navrhované dôkazy nemajú potenciál viesť k inému rozhodnutiu a súd I. stupňa postupoval zákonne, keď návrh odsúdeného zamietol bez vykonania ďalšieho dokazovania. Uvedené preto viedlo nadriadený súd k zamietnutiu sťažnosti odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.